

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

מסורת הש"ס

רש"י

רשב"ם

ואמ"ק כל דקדוק קפיד
 בתיאור שני ימים שני
 אחרים שניקראים חדר
 אחד והלכה למשה מסיני
 וזהו רבנו על (ר"א)
 [כולהו זני] שמש
 ר"א שלא תפרש
 הוה דרשה לרבינו
 והוא ואמ"ק לתורה
 שדא רביל בעלה
 קדשה למשה נביא
 ואשקיה ונתת כ"י
 קדוה ורבותא אין
 בת משום ונתת זה
 הכלל כל שגמר בידו
 שמים היישן בן
 פדחה ובימים נסחו בידו
 אדם לא היישן אדם
 רב יוסף תרי דשרא
 וחד דרסורא (לא)
 מצטרף (תרי דרסור)
 וחד דרסורא לא
 מצטרף ויסתך כרתנן
 כל המצורף לו (תרי)
 הוא מצטרף [מן המצור]
 מצטרף כמן היין שמו
 (קל) [מן הקל] מצטרף
 כמן השכר שדור
 כלי עמא תרי אתכא
 וחד בתר תכא לא
 מצטרף משום מעשה
 דרבה בר נחמאי ותי'
 (ר') בפרק השער:

איבדור פבלונייבי. יהו מפוזרין חבלין שלכס: **פרסא דנקטיטו**. ישא הרוח אוחו בוסס חדש שאתן אוחותו בידקן לכשק צו: **אדמני ופננני לא אמיני לנו**. כל זמן שחשו עלי מן השמים ואני חסתי על עממי ואתן חסתי על עמי לא באתי זיניכס: **השקא דמסיני לנו קרנני ופננני**. השקא שבאתי זיניכס יודע אני שנתקדו עלי רחמיכם וגם רחמי נתקדו שלא חסתי על עממי.

איבדור חבלונייבי. פדחא זיקא למוריכא חרתא דנקמיתו נשים כשפניות, אדחנני וחננני לא אחיתי לנו, השתא דאתיתי לנו, קודחני וחננני

במערכא לא קפדי אווני, רב דימי מנהדעא קפיד אפילו **אירושמא דחביתא**, הוה עובדא ופקע חביתא **כללא דמילתא כל דקפיד קפדי בהדיה ורלא קפיד לא קפדי בהדיה**, ומירו *למיחש מיבעי, כי אתא רב דימי אמר: שתי ביצים, ושתי אגוזין, שתי קישואין, ודבר אחר = הלכה למשה מסיני ומסתפקא להו לרבנן מאי נירו דבר אחר וגוור רבנן כבולדו ווגי משום דבר אחר, **הא דאמר עשרה, תמניא, שיחא, ארבעה אין בהו משום ווגי**, לא אמרן אלא לענין מויקין אבר לענין כשפים אפילו טובא נמי דיישינן כי הא דהוה גברא דגרשה לרביהו (אוויל) אינסבה לחנואה, כל יומא הוה אויל ושתי חמרא, הוה קא עברא ליה כשפים ולא קא מהניא לה ביתה משום דהוה מוודר בנפשיה בוגא, יומא חד אשתי טובא ולא הוה ידע כמה שתי, עד שיתסר הוה צייל ואיודר בנפשיה מכאן ואילך לא הוה צייל ולא איודר בנפשיה, אפיקתיה בוגא, כי הוה אויל גס ביה הוהא מיינא, א"ל: גברא קמילא הוה דאויל הא אויל הבקיה לדיקלא, צווח דיקלא ופקע. הוה אמר רב עירא קעורת וככרות אין בהם משום זוגות **כללא דמילתא** כל שגמרו בירי אדם אין בהו משום זוגות **גמרו בירי שמים במלי מיני דמיכל דיישינן זוגות אין בהו משום זוגות, נמלך אין בהו משום זוגות, אורח אין בו משום זוגות אשה אין בה משום זוגות, ואי אשה חשובה, דיישינן**. אמר רב חנינא בריה דרבי יהושע איספרגוס מצטרף לטובה ואין מצטרף לרעה. אמר רבינא משמיה דרבא ווגי לחמרא ואפרי ליה ווגי לקולא. אמר רב יוסף תרי דחמרא וחד דשיכרא לא מצטרף תרי דשיכרא וחד דחמרא מצטרף וסימנך *זה הכלל כל המצורף לו מן החמור ממנו = טמא, מן הקל ממנו = מהור. אמר רב נחמן אמר רב תרי קמא תכא וחד ארכא מצטרף, וחד מקמי תכא ותרי ארכא לא מצטרפין, מתקף לה רב משרשיא אמו אנן לתקוני תכא קא בעינן לתקונא גברא בעינן וגברא קא מתקן וקאי! (א"א א"ד משרשיא) דבולוי עקמא תרי אתכא והוה מעשה דרבה בר נחמאי. אמר רב יהודה אמר שמואל כל המזוג מצטרף

איבדור פבלונייבי. יהו מפוזרים חבלין שלכס: **פרסא דנקטיטו**. ישא הרוח אוחו בוסס חדש שאתן אוחותו בידקן לכשק צו: **אדמני ופננני לא אמיני לנו**. כל זמן שחשו עלי מן השמים ואני חסתי על עממי ואתן חסתי על עממי לא באתי זיניכס: **השקא דמסיני לנו קרנני ופננני**. השקא שבאתי זיניכס יודע אני שנתקדו עלי רחמיכם וגם רחמי נתקדו שלא חסתי על עממי.

איבדור חבלונייבי. פדחא זיקא למוריכא חרתא דנקמיתו נשים כשפניות, אדחנני וחננני לא אחיתי לנו, השתא דאתיתי לנו, קודחני וחננני

במערכא לא קפדי אווני, רב דימי מנהדעא קפיד אפילו **אירושמא דחביתא**, הוה עובדא ופקע חביתא **כללא דמילתא כל דקפיד קפדי בהדיה ורלא קפיד לא קפדי בהדיה**, ומירו *למיחש מיבעי, כי אתא רב דימי אמר: שתי ביצים, ושתי אגוזין, שתי קישואין, ודבר אחר = הלכה למשה מסיני ומסתפקא להו לרבנן מאי נירו דבר אחר וגוור רבנן כבולדו ווגי משום דבר אחר, **הא דאמר עשרה, תמניא, שיחא, ארבעה אין בהו משום ווגי**, לא אמרן אלא לענין מויקין אבר לענין כשפים אפילו טובא נמי דיישינן כי הא דהוה גברא דגרשה לרביהו (אוויל) אינסבה לחנואה, כל יומא הוה אויל ושתי חמרא, הוה קא עברא ליה כשפים ולא קא מהניא לה ביתה משום דהוה מוודר בנפשיה בוגא, יומא חד אשתי טובא ולא הוה ידע כמה שתי, עד שיתסר הוה צייל ואיודר בנפשיה מכאן ואילך לא הוה צייל ולא איודר בנפשיה, אפיקתיה בוגא, כי הוה אויל גס ביה הוהא מיינא, א"ל: גברא קמילא הוה דאויל הא אויל הבקיה לדיקלא, צווח דיקלא ופקע. הוה אמר רב עירא קעורת וככרות אין בהם משום זוגות **כללא דמילתא** כל שגמרו בירי אדם אין בהו משום זוגות **גמרו בירי שמים במלי מיני דמיכל דיישינן זוגות אין בהו משום זוגות, נמלך אין בהו משום זוגות, אורח אין בו משום זוגות אשה אין בה משום זוגות, ואי אשה חשובה, דיישינן**. אמר רב חנינא בריה דרבי יהושע איספרגוס מצטרף לטובה ואין מצטרף לרעה. אמר רבינא משמיה דרבא ווגי לחמרא ואפרי ליה ווגי לקולא. אמר רב יוסף תרי דחמרא וחד דשיכרא לא מצטרף תרי דשיכרא וחד דחמרא מצטרף וסימנך *זה הכלל כל המצורף לו מן החמור ממנו = טמא, מן הקל ממנו = מהור. אמר רב נחמן אמר רב תרי קמא תכא וחד ארכא מצטרף, וחד מקמי תכא ותרי ארכא לא מצטרפין, מתקף לה רב משרשיא אמו אנן לתקוני תכא קא בעינן לתקונא גברא בעינן וגברא קא מתקן וקאי! (א"א א"ד משרשיא) דבולוי עקמא תרי אתכא והוה מעשה דרבה בר נחמאי. אמר רב יהודה אמר שמואל כל המזוג מצטרף

[דהי אה]

[היל אולה]

[גירסא הערוך זוזא ועי'
 לעיל ט. נגמ' וכסרי'
 ט' ד"ה לזוי וכו' וע'
 לקמן ק"ל וכו' מתי'
 וכסרי' והש"ס (ט)]

ג' צווח דיקלא ופקע צו ובהדקל יבש
 מכת הכשפים: קערות. אם אכל שתי
 קערות תבטיל: **גמרו בירי שמים**.
 דיישינן ליהוה דבר אחר בגמרו כשפיל
 כל זוגות, גמרו בירי שמים היו פירות
 וכל דדמי ליה: **פגוס אין כס משום**
זוגות. אם שמה בשתי חטיות לא
 אמרי' כשי כוסות דמי לשון אחר
 ושתי חטיות השוהה צו זוגות לא קפדי
 מויקין עליה ללא קביעותא היא
 והוא עובדא לעיל דהוא גברא
 דשמה בחטיות כשפים שאני שעשה לו
 גרוסו: **אורח אין צו משום זוגות**.
 דמינו יודע אם ישקוה עוד הלך
 חלל כסא הוה ליה כנמך: **אשם**.
 שאינה חשובה, כאורח דמיא, דליינה
 קבועה לשות: **אספרגוס**. כלשון
 פרסי קורין לכרוב אספרגוס וזהו
 שטיני* הטור מן הכרוב אסור
 באספרגוס ומסקין הוא שטושין מכרוב
 ומיין ורגילין היו לשחורו בכל בוקר
 לרפואה קודם אכילה והלך מצטרף
 לטובה ולא לרעה דמידי דרפואה הוא:
לעופם. אם שמה שנים ושתה זה שלישי
 מצטרף לאפוקי מזוגות: **לרעם**. אם
 שמה לא וזה שני לא יצטרף לראשון:
זוגי נומרל. אם לינו יודע אם

[מריס ג:]

אם שמה זוגות אם לאו **אשם**, ואם שמה זוגות והוא לעטוב ואם לא שמה
 זוגות נמך, ואינו מצטרף לרעה: **ואפרי לפ ווגי לקולא**: שלא ישתה דשתי גלי אדעתיה דקפיד אונות, ואי מעיקרא לא בוגות
 הוה קאי והשתא שתי מצטרפי להו כהדי הדדי הלך לא ישתה דאפילו אי בוגות הוה קאי דילמא ביון דלא קפיד לא קפדי
 כהדיה: **כל סמוכור לו**. גבי טומאות קאי דתן מפן חמש על חמש, מחללת ששה על ששה וה"ק חס יש מחללת חמשה ואינו
 מקבל טומאה וטפח ממפן מחובר לו **הואיל וחמור ממנו מצטרף לו ומקבל טומאה אבן חס** יש מפן ארבע וטפח מחללת מחובר לו
הואיל וקל ממנו אין מצטרף לו הכא נמי הואיל וקאי תרי שיכרא והדר שתי חד חמרא מצטרף להם הואיל וחשבו יותר: סיג אמר
רב נחמן פרי מקמי סכא וחד אסכא מצטרפי. יחד מקמי תכא ותרי אסכא לא מצטרפי, וחד מקמי תכא ותרי אסכא לא מצטרפי
ודכ"ע, אפי' לרב משרשיא תרי אסכא וחד בתר תכא לא מצטרפי משום מעשה דרבה בר נחמאי דאצטרבינהו פקא לאהדורי קמייה
 צ"מ כהשוכר את הפועלים* דאי חד בתר תכא מצטרף לתרי דתכא לטקיינהו כוס שלישי בתר תכא בלא אהדורי תכא: **כל סמוג**. אם
 שתי יין מזוג ואח"כ שמה משקה מזוג אחר, המזוג מצטרף בין לרעה בין לטובה **דביון דרשויהו** מזוגין ביניהו **במין אחד חשיבו ומלטרפי**:
 חיון

יש כאן פירוט
 לשון גבירתא
 המכונה שסביחו
 רש"י והש"ס
 דשם משנה כ'
 איתא בסו"ה
 על ס' ומכתיב
 ו' על ו' וכמו
 שבידו רש"י
 סוכה פ"ג ד"ה
 אפי"ו ו"י

כלים פכ"ז פ"ג

גדרות
 הבי"ח ד' ט"ל
 (ה) רש"י ד"ה
 אדמני
 ואחינני לא
 אחיתי לנו:

[97 ע.]

חיון